

Họ tên: Lê Thị Bích Xuân
Đơn vị: Trường mầm non Nobel Đồng Tháp
Cuộc thi: Người giáo viên hạnh phúc

Bài viết:

Carl Jung - nhà tâm lý học người Thụy Sĩ từng nói rằng: "Thông thể' trồng cây ở nơi thiếu ánh sáng và cũng không thể' nuôi dạy trẻ nếu thiếu sự nhiệt tình." Thời gian trôi qua thật nhanh, vậy là tôi đã gắn bó với trẻ "gỗ đầu trẻ" được hơn 20 năm rồi. Khi nhìn lại chặng hành trình làm nghề của mình, tôi chưa bao giờ nghĩ rằng những hạt giống nhỏ bé mà tôi gieo trồng ở thời sinh viên - những năm tháng của tuổi 20, 21 đến thời điểm hiện tại đã giúp tôi trở thành một người giáo viên mầm non đầy đam mê kinh nghiệm, mang trong mình đầy lòng nhiệt thành và sự tận tâm huyết.

Từ trước đến nay, trên thế giới nói chung cũng như Việt Nam nói riêng, nghề giáo là một nghề vô cùng thiêng liêng, cao quý. Dù những người thầy/cô đã và đang giảng dạy theo sự phân chia của hệ thống giáo dục với nhiều hướng trình đào tạo thuộc các cấp bậc khác nhau như: Mầm non, Tiểu học, Trung học cơ sở, Trung học phổ thông... những tất cả đều hướng đến một sứ mệnh chung đó là truyền đạt tri thức, phát triển nhân cách và trang bị

cho học sinh những kỹ năng cần thiết để họ có thể tự tin bước vào cuộc sống và công việc cho xã hội. Bên cạnh đó, người giáo viên không chỉ dừng lại ở việc dạy kiến thức mà còn khơi dậy niềm đam mê học tập, khám phá tiềm năng, xây dựng nền tảng giá trị đạo đức ở mỗi em học sinh. Do vậy, người giáo viên có vai trò rất lớn trong việc hình thành nhân cách, tư duy của thế hệ trẻ, đồng thời giúp học sinh có cơ hội được phát triển một cách toàn diện, từ tri thức, kỹ năng đến tinh thần trách nhiệm và lòng nhân ái trong cuộc sống.

Trong suốt 20 năm làm nghề tôi đã tham gia giảng dạy ở nhiều nơi, nhiều ngôi trường khác nhau. Đặc biệt, khi được giao bộ với hệ thống trường Mầm non của Nobel

Edhool, tôi đã có cho mình rất nhiều kỉ niệm đẹp và đáng nhớ. Có lần, tôi là giáo viên đứng lớp Nữ

Hồng 1 của Trường mầm non Nobel Thành

Phố, có một em học sinh yêu quý cô giáo đến mức về nhà bắt mẹ đặt tên cho em bé mà mẹ chuẩn bị sinh giống với tên của cô. Khi được nghe phụ

huynh kể lại tình cảm của em nhỏ dành cho

mình, cảm xúc của tôi lúc đó đan xen giữa bất

ngờ và cảm động. Từ ngỡ ngàng, đang yêu của

tôi nhỏ dần dần rồi mỗi ngày của

tôi. Với tâm thế là một giáo viên

mầm non, tôi bắt đầu hành

nghe từ sự yêu thương trẻ, luôn dành lòng mỗi ngày lên lớp sẽ cố gắng hết sức để truyền tải được hết tình thương của mình đến các con trong quá trình chăm sóc, giảng dạy và một phần nữa là giúp phụ huynh an tâm gửi gắm con cháu của họ vào mình. Biết được tình thương của mình dành cho các con được các con cảm nhận và trân quý lại như vậy, tôi cảm thấy rất hạnh phúc. Tôi biết ơn cuộc đời vì đã không phụ những ngày tháng nỗ lực của bản thân.

Trong bất kỳ công việc nào cũng đều có những khó khăn và nỗi niềm khó nói, tôi chưa bao giờ nghĩ bản thân mình có thể đồng hành với nghề này lâu đến như vậy. Mỗi khi có dịp nhàn lại, tôi thầm nghĩ nghề đã chọn mình. Giao viên mầm non bên cạnh công việc chăm sóc và giảng dạy trẻ, còn gặp rất nhiều những tình huống trở tréo, thậm chí là giao viên của lớp Hoa Hồng có em học sinh bị mất dây chuyền. Lúc đó, phụ huynh của bé đã lên tìm gặp tôi để hỏi xem dây chuyền bị mất là do ai hay các bạn trong lớp của con lấy trộm. Mặc dù tôi và các cô giáo còn lại ra sức giải thích và phản tích những vị phụ huynh ấy trong cơn nóng giận đã không chịu lắng nghe, mà đôi lúc còn buông lời khó nghe với chúng tôi. Sự việc chỉ kết thúc êm đẹp khi 1 tuần sau em và mẹ đến lớp xin lỗi vì đã hiểu lầm các cô, thì ra đây

truyền của bé bị rơi trên giường ngủ ở nhà. Cuộc sống của một giao viên mầm non là vậy, luôn phải cẩn thận trong từng cử chỉ với học sinh của mình để tránh gây sai sót và hiểu lầm. Qua mỗi hằng đường đi, tôi lại rút thêm cho mình được ít nhiều kinh nghiệm quý báu. Đây cũng là tiền đề giúp tôi trở thành một người dẫn dắt, hỗ trợ thế hệ giao viên trẻ hiện nay đang bước từng bước lên con đường của họ như tôi đã từng. Vì thế, trong mỗi khoảnh khắc trong công việc, dù là vui hay buồn, tôi vẫn sẽ cất giữ thật sâu trong tim mình. Khu vườn sự nghiệp của tôi rất phong phú và tôi luôn tự hào về điều đó.

"Cô và mẹ là hai cô giáo
Mẹ và cô ấy hai mẹ hiền"

Nghề giao viên mầm non là một công việc yêu cầu rất nhiều yếu tố: cẩn thận, ân cần, chăm chỉ, khéo léo, kiên nhẫn, bao dung, ... cũng như phải đối mặt với rất nhiều thách thức mà không phải ai cũng làm được lâu dài và bền bỉ. Tôi xuất phát là một người giao viên, sau đó là một người mẹ. Con của tôi thì ngược lại, chúng biết đến tôi là một người mẹ sau đó mới là người giao viên. Từ khi có con, công việc và cuộc sống của tôi gần như được hòa lại

lâm một. Tôi mang con đi học cùng mình, tôi xem chúng như bao học sinh mà tôi cần giảng dạy và chăm sóc, và coi các học sinh khác cũng như con của mình. Trải qua hơn 20 năm làm mẹ, làm nghề giáo viên mầm non, tôi tràn trề mọi thứ xoay quanh mình, trong quá khứ, hiện tại và cả tương lai. Tôi yêu những bàn tay nhỏ nhắn nắm lấy tay mình mỗi sáng khi đến trường, tôi yêu những bàn chân chập chững bước theo tôi mỗi chiều ra chơi, tôi yêu tiếng noi tập tễ "Cổ Xuân ối", tiếng hát "bà ối bà..." và cả những tiếng khóc của những học trò bé nhỏ. Tôi từ yêu tất thấy mọi thứ dành cho tôi, tất thấy mọi thứ thuộc về mình.

Có thể nói, giáo viên mầm non thường là người sẽ bị học trò lãng quên nhất về sau, vì chúng tôi gắn bó với học sinh từ khi các em còn rất nhỏ. Tuy nhiên, tôi không coi đó là một sự thiệt thòi, thậm chí còn ngược lại. Tôi hạnh phúc vì mình được ngắm nhìn, đồng hành cùng học sinh khi các em đang ở độ tuổi ngây thơ, đang yêu nhất của cuộc đời. Chỉ những điều đơn giản ấy thôi cũng đủ giúp tôi trở thành một người giáo viên hạnh phúc nhất thế gian rồi. Dù thời gian trôi qua 1 năm, 5 năm hay 10 năm nữa tôi vẫn muốn gắn bó với công việc này, vẫn muốn ngắm

nhìn học trò của mình dần khôn lớn.
Và hơn cả, tôi vẫn muốn được là một người
giáo viên hạnh phúc.